

בש"פ 5232/17 - חיים שמריהו חסקינד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 5232/17

כבוד השופט ד' מינץ
חיים שמריהו חסקינד

לפני:
המערער:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערעור על החלטת רשם בית המשפט העליון ג' לובינסקי
זיו מיום 26.6.2017 בע"פ 4153/17

עו"ד דוד ברהום

בשם המערער:

פסק דין

ערעור על החלטת כב' הרשם ג' לובינסקי זיו בע"פ 4153/17 מיום 26.6.2017 במסגרתה נדחתה בקשת המערער להקדים את מועד הדיון בערעורו.

1. המערער הורשע בבית המשפט המחוזי בירושלים בעבירות שעיקרן סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה ציבורית, הפקרה אחרי פגיעה, עקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף והפרת החזקת תעודות. על המערער נגזר עונש מאסר בפועל לתקופה של 32 חודשים בניכוי ימי מעצרו וכן עונשים נוספים. המערער הגיש בקשה לעיכוב ביצוע ריצוי עונשו, אשר נדחתה ביום 25.5.2017 על ידי בית משפט זה (כב' השופט ע' פוגלמן). לפיכך התייצב המערער לתחילת ביצוע מאסרו ביום 18.6.2017. הדיון בערעורו נקבע ליום 12.2.2018.

2. בקשת המערער להקדמת הדיון בערעורו נדחתה ביום 26.6.2017 (כב' הרשם ג' לובינסקי זיו). נקבע כי נוכח התרשמותו של

כב' השופט ע' פוגלמן לפיה, בזהירות המתחייבת, סיכויי הערעור אינם נחזים להיות גבוהים וכן נוכח העומס הרב מאוד על יומנו של בית המשפט, אין מקום לקבל את הבקשה. מכאן לערעור שלפניי.

3. לטענת המערער, הדיון בערעורו נקבע במועד רחוק מאוד, בעוד שנסיבות העניין – גילו הצעיר, העובדה שזהו מאסרו הראשון ושהוא עלול להשלים למעלה משליש מן העונש שנגזר עליו וכן סוג העבירות בהן הורשע – מצדיקות הקדמת הדיון. לדבריו, דחיית בקשתו עלולה להוביל לעיוות דין ועינוי דין. כמו כן השיקולים שנמנו בהחלטה מיום 25.5.2017 לעניין עיכוב ביצוע וקביעת השופט ע' פוגלמן בעניין סיכויי הערעור, אינם יכולים להילקח בחשבון לעניין ההחלטה על הקדמת מועד הדיון.

4. כידוע, שיקול הדעת המסור לרשם בית המשפט הוא רחב, ולא בנקל תתערב בו ערכאת הערעור (ראו למשל: בש"פ 3464/17 דראגה נ' מדינת ישראל (26.4.2017); בש"פ 7207/16 בילעאוו נ' מדינת ישראל (17.11.2016)). במקרה זה, לאחר עיון בנימוקי הערעור, בהחלטת הרשם ובהחלטת כב' השופט ע' פוגלמן, לא מצאתי כל עילה להתערבות בהחלטת הרשם המנומקת כדבעי. השופט ע' פוגלמן בהחלטתו עמד על כך שהערעור שהגיש המערער עוסק בעיקרו בתקיפת ממצאי עובדה ומהימנות ובמסקנות אותן הסיק בית המשפט המחוזי נוכח התשתית הראייתית שהונחה לפניו, ומכאן הניח, בזהירות המתבקשת, כי הסיכוי שהמערער יזוכה או כי לא יוטל עליו עונש מאסר, אינו גבוה במידה המצדיקה עיכוב ביצוע. לא מצאתי כי נפל פגם בהחלטת הרשם אשר לקחה בחשבון במסגרת מכלול השיקולים ונוכח העומס הרב המוטל על יומנו של בית משפט זה, גם את הקביעה ביחס לסיכויי הערעור, כפי שזו באה לידי ביטוי בהחלטת השופט ע' פוגלמן האמורה.

5. הרשם ציין בהחלטתו כי אינו מקל ראש "ברצונו המובן של המערער כי ערעורו יישמע בהקדם". אף אני אינני מקל ראש בכך, אך לא מצאתי כי יש בשיקולים שנמנו על ידי המערער ובכלל זה גילו הצעיר, משך המאסר ואופי העבירות בהן הורשע, כשלעצמם כדי להטות את הכף לטובת התערבות בהחלטת הרשם. לא למותר לציין, כפי שאף הזכיר הרשם בשולי החלטתו, כי מטבע הדברים משמעותה של הקדמת הדיון הינה דחיית שמיעתו של תיק אחר שנקבע לדיון זה מכבר.

נוכח האמור, הערעור נדחה.

ניתן היום, ח' בתמוז התשע"ז (2.7.2017).

ש ו פ ט